

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/106/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812010487
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3812010487.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. v trestnej veci proti obžalovanému Y. J., nar. XX.X.XXXX, bytom J., F. č. XXX/XX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a) Tr.zák. a iné, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry v Prievidzi proti rozsudku Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 13.3.2015, sp. zn. 3T/156/2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.5.2016 v Trenčíne, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 13.3.2015, sp. zn. 3T/156/2012 bol obžalovaný Y. J. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodený spod obžaloby Okresného prokurátora Prievidza sp.zn. 1Pv 228/11, doručenej súdu 13.7.2012, pre skutok v obžalobe právne posúdený ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, sčasti podľa odseku 2 písmeno b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona, a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, 2 písmeno a) Trestného zákona, sčasti písmeno b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona, § 139 písmeno c) Trestného zákona, ktorých sa mal dopustiť na skutkovom základe tak, že dňa 31.12.2010 na dvore rodinného domu, na O. ulici XXXX/XX v M., okres F., napadol poškodených F. F., H. X. a G. J. tak, že F. F. a H. X. nastriekal do očí slzotvorný plyn a F. F. opakovane udrel po chrbte železnou tyčou, následne ho päťou poudieral do tváre, v dôsledku čoho poškodený F. F. utrpel zranenie - opuch, pomliaždenie a podkožné krvné výrony na chrbte v oblasti ľavej lopatky a ľavej strany chrbta, čo si vyžiadalo narušenie obvyklého spôsobu života 14 dní, následne obžalovaný strčil do poškodeného H. X., poudieral ho päťou po tvári, chcel ho udrieť násadou od metly a valaškou do oblasti hlavy a vtedy na obranu poškodených vystúpil syn obžalovaného G. J., ktorý úderu valašky na hlavu H. X. nastavil ruku, po ktorej ho obžalovaný trikrát udrel valaškou, v dôsledku napadnutia poškodení H. X. a G. J. neutrpeli také zranenia, ktoré by si vyžiadali narušenie obvyklého spôsobu života a počas celého útoku sa obžalovaný všetkým poškodeným F. F., H. X., P. F. a synovi G. J. opakovane vyhrážal zabitím, čím v nich vzbudil obavy, že hrozby splní,

pretože skutok nie je trestným činom.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho hneď po vyhlásení napadol odvolaním okresný prokurátor v neprospech obžalovaného. V písomnom odôvodnení odvolania namietal nesprávne právne závery súdu prvého stupňa, ktorý vyslovil názor, že nedošlo k naplneniu znakov prečinu výtržníctva obžalovaným podľa § 364 ods.1 písm.a), sčasti podľa ods.2 písm.b) Tr.zák.s odôvodnením, že obžalovaný sa nedopustil napadnutia iného verejne, resp. na mieste prístupnom verejnosti, pričom tiež vyslovil názor, že čin nebol spáchaný pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami, nakoľko takýmito osobami nemôžu byť osoby poškodené. S takýmto výkladom ustanovenia §

122 ods.2 písm.b) Tr.zák. sa nemožno stotožniť. K naplneniu znaku podľa § 122 ods.2 písm.b) Tr.zák. „pred viac ako dvoma osobami“ dôjde, ak sú pri páchaní trestného činu súčasne prítomné najmenej tri osoby a tieto sú odlišné od páchatelia. Ak takéto osoby sú súčasne poškodené, nebráni to právnej kvalifikácii s naplnením znakov, že čin bol spáchaný pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami. Nemožno teda súhlasiť so závermi súdu prvého stupňa vo vzťahu k záveru o nenaplnení znakov prečinu výtržníctva obžalovaným podľa § 364 ods.1 písm.a) sčasti podľa ods.2 písm.b) Tr.zák.

S poukazom na vykonané dokazovanie a to výpovede poškodených F. F., H. X. a G. J., ako aj znalecké dokazovanie, vyplynul tiež z dokazovania spôsob napadnutia F. F. a H. X., kde vzhľadom na priebeh útoku a spôsobené zranenia, použitie valašky ako zbrane, bolo možné uvažovať o úmysle obžalovaného podľa § 15 písm.a), resp. b) Tr.zák., t.j., že obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom, resp. vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený a keďže nedošlo k následku vo forme narušenia obvyklého spôsobu života najmenej 7 dní v zmysle ustanovenia § 123 ods.2 Tr.zák., je nutné konanie obžalovaného s poukazom na úmysel posúdiť po právnej stránke podľa § 14 ods.1 Tr.zák. k § 156 ods.1 Tr.zák.

Podľa prokurátora z dokazovania vyplynulo, že obžalovaný naplnil aj znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm.a) Tr.zák. sčasti písm.b) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.a) a § 139 písm.c) Tr.zák. Všetci poškodení vypovedali, že z hrozieb obžalovaného zabitím mali obavu, čo bolo napokon dôvodom, že privolali policajnú hliadku a tiež samotní policajti vypovedali, že poškodení boli rozrušení a mali strach z konania obžalovaného. Až následne svedok F., ktorý prišiel s poškodeným do kontaktu po niekoľkých hodinách od skutku na obvodnom oddelení PZ vypovedal, že poškodení boli hluční, zabávali sa a boli upozorňovaní, aby sa chovali tichšie. Uvedené však nevyklučuje predchádzajúcu obavu z vyhrážok obžalovaného.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je prokurátor názoru, že konanie obžalovaného zo dňa 31.12.2010 naplnilo znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a) Tr.zák., sčasti podľa ods.2 písm.b) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.a) Tr.zák. a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm.a) Tr.zák., sčasti písm.b) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.a), § 139 písm.c) Tr.zák. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods.1 písm.c) Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods.1 Tr.por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju tento v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, zástupkyňa krajskej prokurátorky navrhla vyhovieť odvolaniu okresného prokurátora s tým, aby odvolací súd podľa § 321 ods.1 písm.b) Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods.1 Tr.por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obhajca navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietnuť.

Obžalovaný žiadal odvolanie prokurátora zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Odvolací súd dospel k záveru, že na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd vyvodil správne skutkové závery, pričom sa podrobne zaoberal dôkazmi, tak jednotlivo ako aj v súhrne, svoje rozhodnutie riadne vysvetlil v jeho odôvodnení, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 Tr. por. Pokiaľ ide o skutkové zistenia tvoriace podstatu súdeného trestného činu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom odvolací súd v tomto smere nezistil žiadne chyby, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie stavu veci tak, ako je uvedený v rozsudku okresného súdu.

V prvom rade je nutné uviesť, že s poukazom na vykonané dokazovanie nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok sa stal v celom rozsahu tak, ako obžalovanému kládla za vinu obžaloba, pričom na základe vykonaných dôkazov a s prihliadnutím na značne rozporuplné výpovede svedkov, tak ako sú podrobne konštatované v odôvodnení napadnutého rozsudku, súd prvého stupňa vo vzťahu k priebehu samotného konfliktu konštatoval, že je nesporné, že dňa 31.12.2010 došlo pred dverami bytu obžalovaného ku konfliktu, pri ktorom obžalovaný poškodenému F. F. spôsobil zranenie, vznik ktorého potvrdzujú okrem poškodeného F., svedkov X. a G. J. i lekárske správy a znalecký posudok a to takým spôsobom, že minimálne dvakrát udrel poškodeného F. F. roxorovou tyčou do oblasti chrbta, udrel ho do tváre a nastriekal poškodeným do tváre slzotvorný sprej. S poukazom na vykonané dokazovanie a najmä znalecký posudok MUDr. Ladislava Babiaka potom okresný súd dospel k záveru, že u poškodeného nešlo o také zranenie, aké predpokladá skutková podstata prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 123 ods.2 Tr.zák. Znalec totiž uviedol, že objektívne si toto poranenie u poškodeného vyžiadalo liečenie a narušenie obvyklého spôsobu života po dobu 5 dní. Zo záverov znalca síce tiež vyplynulo, že u poškodeného mohlo vzniknúť vážnejšie zranenie, no len v prípade, že by poškodený nemal oblečený hrubý vatovaný prešivaný kabát a muselo by ísť o útok na telo intenzívnejší, silnejší a na iné miesto - vyššie ako bol útok vedený. Pritom však tiež okresný súd správne poukázal na skutočnosť, že obžalovaný videl v čom je v čase útoku poškodený oblečený a preto vzhľadom na tieto okolnosti - vedomosť obžalovaného, kam a akým spôsobom útok vedie, útok vedený menšou intenzitou, poškodeného oblečeného vo vatovanom kabáte, nemožno konanie obžalovaného pre absenciu úmyslu kvalifikovať ani ako pokus prečinu ublíženia na zdraví podľa § 14, § 156 odsek 1 Trestného zákona. S takýmto právnym záverom sa stotožnil aj odvolací súd, pričom odvolacie námietky prokurátora v tomto smere sú len opakovaním argumentácie uvádzanej už pred súdom prvého stupňa, s ktorou sa okresný súd vysporiadal.

Obžaloba taktiež kládla za vinu obžalovanému spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, 2 písmeno a) Trestného zákona, sčasti písmeno b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona, § 139 písmeno c) Trestného zákona, že sa mal inému vyhrážať smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, sčasti na chránenej osobe - blízkej osobe, ktoré mali byť vyslovené pri predmetnom incidente. Svedkovia F. F., P. F., G. J. a H. X., použitie slovných vyhrážok zabitím potvrdili, (aj keď z obrazovo zvukového záznamu toto nevyplýva) pričom uvádzali, že z vyhrážok mali i dôvodnú obavu. S prihliadnutím na okolnosti a samotný priebeh konfliktu a najmä s prihliadnutím na chovanie prítomných svedkov počas konfliktu, ale i po ňom, aj odvolací súd, tak ako aj súd prvého stupňa dospel k záveru, že vyhrážanie zo strany obžalovaného nebolo takej intenzity a takého charakteru, že by to napriek tvrdeniu poškodených u nich mohlo vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia. Časť konfliktu (ktorý vznikol pre nesúhlas obžalovaného, aby si brali drevo) dokonca poškodení natáčali z bezprostrednej blízkosti, čo by zrejme neprichádzalo v úvahu, ak by mali z vyhrážok reálny strach a obavu. Pritom je dokonca dôvodné podozrenie, že sám obžalovaný bol napadnutý úderom do tváre, čo vyplýva okrem tvrdenia obžalovaného aj z výpovede svedka P. F. Svedok W., ktorý bol na návšteve v dome poškodeného G. J., uviedol, že poškodení, keď prišli dnu, určite neboli vystrašení, len hovorili, že im obžalovaný nechcel dovoliť vziať drevo, nikto nehovoril, že by sa im obžalovaný vyhrážal zabitím. Z výpovedí vypočutých policajtov K., D., ktorí prišli na miesto bezprostredne po udalosti, nevyplývajú žiadne okolnosti o rozrušení, strachu poškodených, dokonca svedok F. vypovedal, že sa svedkovia na OO PZ Handlová zabávali, smiali. Správne okresný súd poznamenal, že takýmto spôsobom sa nechovajú osoby majúce strach z vyhrážok niekoho. S prihliadnutím na uvedené, ale i s prihliadnutím na predchádzajúci záver o intenzite útoku obžalovaného na svedka F., aj v tomto smere sa odvolací súd stotožnil so názorom okresného súdu, že nebola naplnená objektívna stránka základnej skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania, pretože vyhrážky smrťou neboli vyslovené takým spôsobom, že by to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia aj napriek tvrdeniu poškodených, pričom ich výpovede je nutné hodnotiť i v kontexte konfliktných vzťahov s obžalovaným, ktoré vyplývajú z trestného spisu.

Na druhej strane sa odvolací súd nestotožnil so záverom okresného súdu, že nedošlo konaním obžalovaného ani k naplneniu zákonných znakov prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), sčasti podľa odseku 2 písmeno b) Trestného zákona s odôvodnením, že obžalovaný sa nedopustil napadnutia iného verejne, resp. na mieste prístupnom verejnosti a čin tiež nebol spáchaný pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami, nakoľko takýmito osobami nemôžu byť osoby poškodené. Krajský súd uvádza, že k naplneniu znaku podľa § 122 ods.2 písm.b) Tr.zák. „pred viac ako dvoma osobami“ dôjde, ak sú pri páchaní trestného činu súčasne prítomné najmenej tri osoby. Z dokazovania

prítom vyplynulo, že napadnutie poškodeného F. videli tri ďalšie osoby a to P. F., G. J. a H. X.. Je teda nepochybné, že obžalovaný naplnil formálne znaky predmetného prečinu výtržníctva. Krajský súd však s poukazom na ustanovenie § 10 ods.2 Tr.zák dospel k záveru, že v danom prípade vzhľadom na spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti za akých bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela, je jeho závažnosť nepatrná. Je potrebné poukázať na motív obžalovaného, ktorým bolo chrániť si majetok (drevo) a ktoré si poškodení prišli vziať bez jeho súhlasu, pričom oproti obžalovanému, ktorý mal v čase skutku skoro 70 rokov, išlo o vekovo mladších ľudí, ktorí v podstate svojim konaním konflikt vyvolali. Navyše je potrebné tiež poukázať na okolnosť zistenú znaleckým dokazovaním, že u obžalovaného bola zistená organická porucha osobnosti a v čase činu bola jeho schopnosť ovládať svoje konanie v dôsledku tohto organického narušenia osobnosti a situačných pomerov podstatne, forenzne významne zmenšená. Vzhľadom na uvedené skutočnosti potom odvolací súd v tomto smere dospel k rovnakému záveru, aj keď z iných dôvodov ako súd prvého stupňa, že nejde ani o prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), sčasti podľa odseku 2 písmeno b) Tr. zák.

Záverom odvolací súd uvádza, že konanie obžalovaného by mohlo byť posudzované ako priestupok, avšak tento už nemožno prejednať, nakoľko od jeho spáchania uplynuli viac ako dva roky.

Uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, na ktoré považoval odvolací súd za potrebné poukázať z hľadiska dôvodov podaného odvolania prokurátorom, pričom okresný súd v konečnom dôsledku správne podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil obžalovaného spod obžaloby z dôvodu, že skutok nie je trestným činom. Odvolací súd preto odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.